

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący)

SSN Zbigniew Korzeniowski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Wróbel

w sprawie ze skargi I. C.  
na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w (...)  
w sprawie III AUa (...) i III AUz (...),  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 stycznia 2018 r.,  
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Najwyższego  
z dnia 14 września 2017 r., sygn. akt III SPP (...),

**odrzuca zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 14 września 2017 r. odrzucił skargę ubezpieczonego I. C. o stwierdzenie przewlekłości postępowania „w rozpatrzeniu” jego „nowego wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu w sprawach o sygn. akt III AUa (...); III AUz (...)” Sądu Apelacyjnego w (...). Podstawą odrzucenia skargi były regulacje art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2, art. 9 i art. 14 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, dlatego że ubezpieczony wniósł skargę osobiście. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych jest bezwzględne. Skarga wniesiona osobiście dotknięta była brakiem nieusuwalnym, co powodowało konieczność jej

odrzućcenia bez wzywania do uzupełnienia tego braku na podstawie stosowanych odpowiednio przepisów o postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym. Niewydanie przez Sąd Apelacyjny postanowienia odrzucającego rozpoznawaną skargę i jej przekazanie wraz z aktami sprawy do Sądu Najwyższego było nieprawidłowe, gdy Sąd drugiej instancji był właściwy do orzeczenia o niedopuszczalności skargi wniesionej z naruszeniem art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r.

Ubezpieczony wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 14 września 2017 r., domagając się jego uchylenia i oraz ponownego rozpatrzenia merytorycznie. Jednocześnie złożył wniosek o zwolnienie z kosztów oraz ustanowienie adwokata z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne i dlatego zostało odrzucone.

Orzeczenia Sądu Najwyższego nie podlegają zaskarżeniu. Wynika to z ustawy z 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym i z ustawy z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego. Odstępstwo od tej reguły stanowiłoby wyjątek, który musiałby mieć swą podstawę (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 lutego 2017 r., II PO 1/17 i powołane w nim orzecznictwo).

Ustawa z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2016 r., poz. 1259 ze zm.) również nie przewiduje zażalenia na odrzucenie skargi na przewlekłość postępowania.

Odrzucenie skargi na przewlekłość postępowania pozwala wnieść kolejną skargę, z tym że przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo przez adwokata lub radcę prawnego.

Zawarty w zażaleniu wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu i zwolnienie od kosztów sądowych został przekazany (zarządzeniem z 28 listopada 2017 r.) do rozpoznania przez Sąd Apelacyjny w (...).

Z tych motywów orzeczono jak w sentencji.

r.g.